

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>
Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. IV. Hortatur ad spem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-46940

finitæ consolationis plena, quæ à sapientibus, & prudetibus Pater meus abscondit, debetis fide cor syncerum firmante vti, ad mundi gloriam despiciendam, & crueis disciplină, præ diuitijs, & honoribus, æstimandam. Videte quam parum profuerit tot fectis Philosophorum, definientium, dividentium, argute disputantium, illa sterilis cognitio creaturarum, quia non fuit eis datum, vt cognoscerent me. Recogitate grande beneficium hoc, & cum intima gratitudine, ob reuelationem fidei mee, in corpore meo, quod est Ecclesia, meauctorem falutis vestræ laudate. Sitis synceri, non scrutantes, in mysterijs altissimis sidei, Maiestatem meam, ne forte à gloria opprimamini: sed in captiuitatem redigentes omnem intellectum in obsequium fidei: quæ mites animos mihi, fine discussione credentes, & corda casta requirit.

CAP. IV.

Hortatur ad spem.

Vestrum, & ego vos enutriam: proijcite in me pondus laborum, & afflictionum vestrarum, & ego illud tollā.

i fi

A fæculo enim non est auditum, vt confunderetur, qui in me confideret. Dura ceruice, & incircumcisis cordibus mihi semper restitistis, adhuc & vos, qui inter discipulos meos esse cotenditis. Non enim benè de me sentire vultis, & contra misericordias meas magnas, nimia pufillanimitate pugnatis: quasi peccantibus parcere, aut vitiorum, & passionum tentationumque victorias concedere, aut temporalia bona ad æternam salutem profutura largiri nolim. Numquid infidelem promissorum redditorem me probastis? Quando defui suspirantibus ad me? Certè, vel ex ipsa experientia conuincere possum, vos esse imitatores illorum, qui dixerunt: Percussit petra, & fluxerunt aque, & torrentes inundauerunt: Nunquid & panem poterit dare, aut pararemensam populo suo? Quid vobis videtur de cæcitate hac? Profectò si ego potaui populum sitietem, fine dubio sperandum erat, me panemesurienti populo daturu. Quare ergo serui mei experti priores misericordias meas, non sperabunt posterio-

steriores, quas experientia mez dulcisfimæ bonitatis fine difficultate promittit?filij modicæ fidei quare dubitatis? Ego sum ipsa bonitas infinita, & delector benefaciendo ijs, qui oderunt me; nunquid ergo non miserebor ijs, qui me die, ac nocte requirunt? Si vos, cum sitis mali, nostis bona data dare filijs vestris; quanto magis Pater meus cælestis dabit spiritum bonum perentibus se? Nemo desperet veniam, quantumuis megrauiter offenderit: quomodo enim potero non parcere, qui fuso redemptionis pretio Saluatoris officio, & suauissimo (Iesus) nomine glorificor; Porrò fi confidenter vocetis me, & fifuerint peccata vellra, ve coccinum, quasi nix dealbabuntur : 82 fifuerint rubra, vt vermiculus, quasi lana alba erunt. Si enim, cum adhuc peccatores esfetis, nec de meplacando cogitaretis, misericordia mea prauenit vos: an credibile sit, modò, quando iam cor meum gemendo pulsatis, me vosnon exauditurum? Ne sitis increduli, & degeneres: quasitemporalia quoque bona vobis defutura sint:man-

dabo quippe nubibus desuper, &ianuas cæli aperiam: pluam vobis manna ad manducandum, & filiorum pane faturabo. Respicite volatilia cæli, quomodo non serunt, nequè nent, & Altissimus Pater meus pascitilla, nequè vnum saltem eorum est in obliuione coram illo: quanto ergo magis vos, filij mei, pro quibus, dedi, in manus inimicorum, preciosam animam meam, non eritis mortui à corde Patris mei? Habete fidem Dei, dum laboribus, & tentationibus exercemini. Amen quippe dico vobis, si quis vestrum dixerit alicui monti; Tollere, & mittere in ma-. re: & non hæsitauerit in corde suo, sed crediderit, quia quodcunque per me petierit, fiat, fietei, Ego enim noui cor Patrismei, à quo, si quis, per me filium suum dilectum, in quo sibi complacuit, aliquid postulaverit, liberalius, quam dici possit, dabit ei. Quòd si non statim videtur semper exaudire, ideo id facit, quia ficexpedit vobis, yt perfeuerater orado, maius meritu, & maius gaudiú comparetis. Sperate ergo in eo omnis cogregatio populi, effundite in conspeconspectueius corda vestra: dico enim vobis, quia non fraudabit illos qui perseueranter considunt in eo.

CAP. V.

Hortatur ad amorem.

ILII præbete mihi defiderata val-I de corda vestra; & me, ex tota anima, totaque fortitudine diligite. Non possium quippe corda dinisa sustinere; nemo enim potest duobus Dominis seruire. Sed vt ratio, & experiétia docent, alterum diliget, alterum verò côtemner. In hoc certe apparet stultitia filiorum Adæ, quod cum extra me requié inuenire no valeant, trahuntur apparéti voluptate reru transeuntiu, & corda sua pro nihilo vendunt. Species decipit eos, & fallacı decore abalienati sunt retrorsum. Sequentur deos alienos, qui cultores suos ficta deitate seducüt. Facti sunt filij hominum, quasi coluba seducta no habés cor , nidificantes in alienis tectis, vnde pulli passim surripiütur. Sanius cosiliü est, filijmei, nidificare in foraminibus petrę, & in molli cauerna maceria, quam vobis præparaui; vt propinquitate COT-

der